

Zlatý údolí - Pacifik

1. Mokro v botách, píseň v notách nikdy nepsanou,
slunce pálí, že i skály úpal dostanou,
jen osamělý balvany, až uslyší tvé přiznání,
ti řeknou, že jsi dávno ztratil směr
a že patříš mezi pohany
a místo na jih táhneš na sever.
R: Zlatý údolí, touha vzdálená,
je chimérou všech dalek modravejch,
zlatý údolí, co jen vítr zná,
ti v horkým srdci vypaluje cejch,
jak je vzdálený každý mámení
a druhá strana řeky nemá břeh,
zlatý údolí, zlatý údolí
je celej život s rancem na zádech.
2. Snad tě k cíli dobrý víly jednou dovedou,
slunce hoří, zlatí oři z dálky přijedou,
když zmizí fata morgana, je zpověď dávno napsaná
do kamene mlčenlivejch skal,
než se někdo cestou zastaví,
pak bude psáno, že jsi tady stál.

R:

R: